

Hier is thuiskomst

gedichten

Colofon

ISBN: 978 94 6365 837 9

1e druk 2026

© 2026, Tsafira Levy

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Drukwerk: CSL digitaal B.V.

Vormgeving binnenwerk en omslag: Evelien Veenstra

Vormgeving omslag: Rien van Uiter

Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaand schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Hier is thuiskomst

gedichten

Tsafrira Levy

Inhoudsopgave

De kippensoep	9
Twaalf halmen	10
Het meisje met de smalle heupen	11
Zwijgeiland	12
Schaamte, de galg	13
Hacha vehatam	14
Kleur bekennen	16
Glibberige vis in donker water	17
Familieportret	18
Zoek me	19
De wandelklok van mijn grootvader	20
Schatzoekers	21
Ook de mussen zijn vertrokken	22
De slingers van leegte	23
Hun laatste foto samen	24
Liever geen treurwilg	25
Opschrift	26
Aan de borst van onze vergankelijkheid	27
Bespiegeling	28
Vijverspionnetje	29
Winterlandschap	30
Lente	31
Late zomeravond	32
Een ree	33
Hollands glorie	34
Dansend licht	35
Twee cipressen	36
Goeiemorgen	37

Donker	38
Schotse hooglanders	39
Waterjuffers	40
De groene vacht	41
Bergen aan Zee	42
Zonnebloemen, overeenkomst en verschil	43
Hoe het hier langzaamaan donker wordt	44
Primus Spinoso	45
Van de waslijn gelezen	46
Sprongetjes	47
Mokerslag	48
Het lied van de wind, raven en graan	49
Scheveningen	50
Ik had geen stem	51
Schelp	52
Wiegelied	53
Aangespoeld	54
Vergeeten kinderen	55
Oost, west	56
Muur	57
Een soort wiskunde	58
De vogelduik	59
Jonge groenling, oude eend	60
Stilleven met rozen	61
Stilleven met tiftjaf	62
De wind bemint me	63
Wat is Kunst	64
Bomen op het asfalt	65
Vangst	66
Recept voor mythe van de kleine man	67

En dan dit nog	68
Melancholie	70
Witlof met honing	71
Naar Pessoa's <i>Tabacaria</i>	72
En hoe zit het met mijn gedichten?	73
De prozaïsche afwijzing	74
Abrahams dochter	76
Gedachtegolf	77
Misverstand	78
Voorslaap	79
Zoete kennis	80
Als	82
Recycling	83
De grijze bank	84
Mijn moeheid is jong	85
Taalspoor driehoog	86
De geschiedenis van mijn verkoudheid	87
De slak of ik	88
Aardhommels	89
Twee vrouwen die ik ken	90
Naar het voorbeeld van een boom	91
Toe, kleine, ga	92
Bronnen	93

De kippensoep

Voor mijn kippensoep volg ik een oude route,
water bout zout peper het schuim eraf
verse groente tuinkruiden,

de rest doe ik anders.

In deze te open vlakte
kleeft snert aan kou en spelen wolken voor bergen.
Ik raak zoveel kwijt, kleuren, geuren,
woorden,
het regent hier eindeloos grijs
in grijs,

alleen de kippensoep blijft pruttelend licht schijnen,

fluistert kloekwoorden
van moeder tot dochter, gehoord van grootmoeder
die kippensoep in het Jiddisch had leren koken
toen zij nog het kuikentje was.

Twaalf halmen

Twaalf halmen gaan in de koker mee op reis.

Ik heb ze geplukt in het land dat door mijn aderen
stroomt

en oude keelklanken laat trillen.

De witte reiger is mijn getuige,
ze stonden aan de rand van het veld te wachten
op deze bestemming.

Morgen steek ik ze in een kruik met lange hals
als gedenkteken van onze wortels.

Het veld liet zijn ruwe huid zien,
gele stekels staken uit.

Ik danste aan de rand met zes halmen in elke hand,
avondzon op de huid,
zong halleluja als een gek.

Het veld en de ontworteling bleven achter,
het veld en de ontworteling gaan mee op reis.

De reiger schoot zichzelf de lucht in, ooevaars landden
en de nacht gleed als zwartkopython over het veld,
verslond vormen, kleuren.

Duisternis vervormde mijn halleluja
tot het huilen van jakhalzen.

Het meisje met de smalle heupen

Bij het lied van esp en wind in de laan
ben ik weer het meisje met de smalle heupen
tussen pijnbomen, de cello onder de arm,
terug uit de grote stad.

Manke David geeft les in het huis van zijn moeder,
licht mijn hand in over de snaren, strijkt zacht.
Zweet op de huid, een deur valt in het slot,
in de keuken soleert de fluitketel, dan theelepel
in breekbaar glas.

De muziek die ik maak smaakt naar zilte grepen,
onrijpe trillers van verlangen,
hangt blozend van verlegenheid in de lucht.

Zwijgeiland

Hier houden de verhalen op die mij hebben gebaard
en rollen uit zee andere langs pompen en dijken.

Het water op het land stroomt van Aa naar Zee,
wolken aan de horizon vervangen bergen.

Bij het inademen en uitademen van de Waddenzee
vallen vertes droog.

Ik waad naar een eiland dat op geen kaart staat
met een boek in de taal van daar dicht bij mijn hart,
sleep lange hoofdstukken over de grond, woorden
die hier niet worden gesproken of gelezen,
waarover ik zwijg.